

Nr 50.

Ankom till riksdagens kansli den 16 maj 1924 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om undantag för vissa arbetsåkdon från bestämmelserna i lagen angående bredden å hjulringar å arbetsåkdon.

(2:a avd.)

I två likalydande, till jordbruksutskottet hänvisade motioner, nr 102 i första kammaren av herrar *Tjällgren och Bondeson* samt nr 217 i andra kammaren av herr *Strindlund*, har hemställts, att riksdagen måtte besluta sådan ändring i lagen den 28 juni 1907 angående bredden å hjulringar å arbetsåkdon, att undantag från lagens bestämmelser måtte på framställning av vederbörande landsting kunna medgivas för arbetsåkdon, försedda med fjädrar och avsedda för högst 400 kilograms belastning, och har tillika anhållits, att vederbörande utskott måtte utforma lagtexten.

Såsom motivering för denna framställning anföres följande:

Enligt lagen den 28 juni 1907 äger Konungens befallningshavande att efter landstingets och väghållningsskyldigas hörande förordna, att bredden å hjulringar å arbetsåkdon, som användas å allmän väg, inom den till landstingsområdet hörande landsbygd, icke må understiga visst mått. Genom lag den 2 juni 1922 är vidare föreskrivet, att minsta bredden å hjulringar må vid förordnande, som ovan nämnts, ej sättas under 7 eller över 12 centimeter. Vidare är i nämnda lag uttryckligen stadgat, att med arbetsåkdon skall förstås sådant åkdon på hjul, som framföres medelst dragare och är avsett uteslutande eller huvudsakligen för lasskörning. Några undantagsbestämmelser för arbetsåkdon försedda med fjädrar eller arbetsåkdon avsedda för lättare transporter förefinnas däremot icke. Emellertid föreligger, enligt vår mening, ett verkligt behov av lagändring i berörda avseende. Såsom denna lag nu är formulerad torde det icke föreligga någon möjlighet för Konungens befallningshavande att medgiva undantag för åkdon avsedda för lättare lasskörning. Till sådan lasskörning användas exempelvis i mycket stor utsträckning mindre fjädervagnar för transport av mjölk till mejerier. Enligt lagens nuvarande lydelse måste givetvis alla dylika vagnar hänföras till »sådant åkdon på hjul, som framföres medelst dragare och är avsett uteslutande eller huvudsakligen för lasskörning». Det orimliga i en sådan bestämmelse framträder fullt tydligt, om man jämför dessa mjölkvagnar, varå i regel, åtminstone i de norrländska länen, icke torde lastas mera än högst 400 kilogram, med vissa personvagnar, å vilka det icke torde vara sällsynt att belastningen uppgår till betydligt högre antal kilogram.

De skäl, som av motionärerna anförts för införande av möjlighet till undantagande från lagens tillämpning av fjädrade arbetsåkdon, avsedda

Utskottet.

för lätta transporter, har utskottet funnit förtjänta av beaktande. Då sålunda även utskottet håller före, att lagens bestämmelser i nu förevarande avseende kunna verka onödigt betungande, företrädesvis i de nordligare delarna av landet, har utskottet ansett sig böra förordna en lagändring i den riktning, som av motionärerna föreslagits. En sådan ändring torde enligt utskottets mening kunna genomföras genom en utvidgning av den möjlighet till undantag från nämnda bestämmelser, som redan finnes inrymd i 1 §. I sådant avseende är stadgat, att vid meddelande av förordnande om föreskriven bredd å hjulringar undantag må göras för viss del av landstingsområde eller för viss väg, där särskilda omständigheter därtill föranleda. Till denna bestämmelse torde alltså böra fogas en föreskrift av innehåll, att sådant undantag må göras jämväl för fjädrade arbetsåkdon, avsedda för lätta transporter. Där förordnande redan meddelats, torde möjlighet böra finnas för Kungl. Maj:ts befallninghavande att, efter hörande av landstinget, eller, där detta ej är samlat, dess förvaltningsutskott ävensom de väghållningsskyldige, medgiva sådan eftergift. Härjämte bör i 9 § intagas en kompletterande bestämmelse.

Under åberopande av det ovan anförda får utskottet alltså hemställa,

att riksdagen i anledning av förevarande motioner I:102 och II:217 måtte för sin del antaga följande

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 1 och 9 §§ i lagen den 28 juni 1907 (nr 43) om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet.

Häri genom förordnas, att 1 och 9 §§ i lagen den 28 juni 1907 om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Där — — — mått.

Vid meddelande av sådant förordnande må undantag göras för viss del av landstingsområdet eller för viss väg *eller för fjädrade arbetsåkdon, avsedda för lätta transporter*, där särskilda omständigheter därtill föranleda. *Har förordnande meddelats, må Konungens befallninghavande, efter hörande av landstinget, eller, där detta ej är samlat, dess förvaltningsutskott, ävensom de väghållningsskyldige, medgiva eftergift från de genom förordnandet meddelade föreskrifter, såvitt angår åkdon av nyssnämnda slag.*

Förordnande — — — tillåten.

9 §.

Förordnande — — — länet.

Förordnandet — — — offentliggöras.

Vad nu är sagt skall i tillämpliga delar gälla angående Konungens befallningshavandes beslut om eftergift, varom i 1 § sägs.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Stockholm den 15 maj 1924.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 49.
